

הגיע לידי מכתב זה של הגאון הרב אמיתי בן דוד (אב"ד) שליט"א בעל מחבר ספר הנפלא שיחת חולין, אע"פ שאיני מחבורת ידידיו או מי מתלמידיו ופלא הוא שהרי הזהרתם על כך, ומבין שורות הדברים נראה בעליל שכל דבריו הוא רק בכדי לנקוט צד, אם זה בשאלות שאף פעם לא שאלו המערערים על העוף, ואם זה בתשובות שלא מן הענין ללא סימוכין כלל וכלל.

ואענה חלקי בדבר:

כהקדמה בעמדינו לברר עניין העופות שכל עם ה' אוכלים בכל מקומות מושבתיים בנערינו ובזקנינו כל גדולי התורה והחסידות צדיקים ויראים שאוכלים עופות אלו יש לדעת כי המערערים על כשרות העוף מטשטשים נקודה אחת חשובה מאוד, שכותבים על התגלית שלפני ארבע שנים שמעו שמכילאים גם נקבות טמאות ולא רק זכרים, ולכך תשובת השבט הלוי זצ"ל אינה קיימת וכו', וכאלו יש להם דריסת רגל בתוך מפעלים אלו ויודעים שעד לפני כך שנים היה רק זכרים ועכשיו נקבות, וכל זה הוא טשטוט דהערעור על הפטם מורכב מב' טענות שאין להם שום שייכות, האחד הוא בעניין עוף הקורניש שלטענתם ידעו עד לפני חמש שנים שלוקחים קורניש זכר עם רוק נקבה ואז גילו גם את הנקבה, ואנו יודעים ע"פ העוסקים בדבר שכבר ידעו מזה לפני חמש עשרה שנים ולא זה היה סיבת ההיתר, אלא שמרן הגרי"ש פסק שמותר לאכול את הקורניש ע"פ הבריורים שעשה ואין כאן המקום לפרט אבל כבר הורה זקן, וכן רב אב"ד דב"ב שליט"א כבר התיר עוף זה ע"פ הרבה נתונים וידיעות, ומרן פוסה"ד הראב"ד די-ם שליט"א סיפר שזוכר שאכלו ביצים מעוף זה בלונדון לפני שבעים וחמש שנה וכדו', וא"כ כל דבריהם על תגליות על האמא הטמאה אי"ז אלא הבל לבלבל את הציבור כיון שכל מי שהתיר [למעט השבט"ל שכנראה קבל את הנתונים מאת המערערים היום] היה לא משום זכר ונקבה אלא משום שהוא עוף טהור וכשר וישר.

ונושא אחר לגמרי שעליו אין להם שום תגליות וכדו' הוא אולי ואולי מכילאים שם עוד מינים שאינם ידועים לנו, וע"ז אין שום הכרח לשום הכלאה, ואין אתנו יודע עד מה להוכיח מה יש שם, ואדרבה מי שקצת בא במגע עם עובד מקצועי וכדו' אומר שאין שום טעם וריח לחשש זה, ולדוג' מה שאמר פרו' יואב איתן האחראי על יבוא הפטם שאין שום הגיון מקצועי להכניס עוד מינים כיון שזה יבלבל להם את מערכת הגנים שהשקיעו בה עד שיצליחו להכניסו למערכת, וכן שיש להם את כל הגנים הנדרשים כדי להגדיל את החזה וכדו' בתוך התרנגולים שלנו עצמם ללא כל צורך להביא עוד מינים, וכן באמריקא כבר הצליחו כמה וכמה להכנס לחברת רוס וטענתם שהכל עורבא פרח, ולמשל על מה שגדל לבראקל זנב כשל טווס עונים המתירים שזה משום הטפוח שהוא עובר רק ע"י המין עצמו ולא ע"י טווס ורק החזה צריך לגדול ע"י עוף אחר שאין ידוע מקורו והרי הנגיעות צועקות עד לב השמים.

ועל חשש זה של אולי ואולי הורו מרן ורבנן וביניהם מרן הגריש"א זצ"ל דריעותא דלא חזי' לא מחזקי' ולא מחזקי' איסורא ועל פסקם של אלו נשענים כל בית ישראל ואשרי העם שככה לו

ובענין הבראקל גם יש לדעת שאם מסורת טהרת עופות היו מוצאים תרנגול מקומי קלאסי באיזה מקום בעולם אזי היה מה לדון אי הוא תרנגול רגיל או לא, אבל עצם הדבר שנמצא תרנגול שכל מהותו הוא כעין ע"ז של מקום מסוים שמצאו עוף עם תכונות מיוחדות מאוד כמב' הרבה בספריהם וכל אחד משבח את העוף בצורה מיוחדת שהוא עוף בעל תכונות, ואחד משבח את הקרב שהוא נלחם, ואחד משבח את הביצים המיוחדות שאין לשום עוף, ואחד משבח יופי זנבו והדר כרבלתו, הרי לנו תרנגול מיוחד. וכמו שיש בגמ' שם לזו ע"פ הדבר שהוא תרנגול עם כל כך הרבה מאפיינים מיוחדים זה גופא ריעותא במין התרנגול ומכאן שאין לנו לדון כתרנגול רגיל, וצריך הוכחות חותכות למה לא אלא היפך הדבר לדון אם הוא בכלל תרנגול רגיל.

ונחזור לענין מכתבכם.

כתב בראשית דבריו שאינו מבין מה הקשר בין איסור הברקאל לאישור הפטם, וע"ז נאמר קשוט עצמך שתיכף ומיד מערערים על הפטם ומכשירים את הברקאל, וא"כ על מי תלונתיו.

ראשית דבר וודאי אפשר ואפשר ששניהם יהיו מותרים, אבל בשביל כך צריך שהברקאל יהי' עוף טהור עם מסורת ברורה, וסימנים טהורים, שבינתים אין [וגם לא יהי' שני הדברים הנ"ל מכיון שהוברר בירור גמור שהוא עוף טמא וכדלהלן], וכן לאסור את הישן צריך הוכחות ברורות וראיות גמורות שמכליאים דברים חדשים שלא היו עד כה, וגם לו יצויר שיש הכלאות הרי כל זמן שאין נראה שינוי בצורת העוף שלפנינו עוף זה מותר שהרי כל העופות מצד טבעם מוכלאים זה מזה מין על שאינו מינו כדמוכח במס' ביצה דף ז' ובב"ק דף נ"ה, וכן נקטו להלכה כמבואר בתשו' חת"ס יור"ד סי' ע"ד, ומהר"ם שיק ס' כ', ובית שלמה סוף ס' קמ"ד ובאבני נזר סימן ע"ו ס"ק ה',

והראי' היחידה הוא ממה שכתב ד"ר קולין שכבר נודע מי הוא ומה הוא, לא נשיא חברת רוס ואפי' לא עובד בחברת רוס, אלא עובד גנטיקאי בדרגה בינונית שעבד כנשיא בחברת טיפוח קטנה וכבר פרש לפנסיה ומנסה לייעץ לחברה, ומתוך דבריו ניכר שאינו יודע המציאות של תהליך הפטם כמו שנדברתי עם מומחים בנושא, וכן כל דבריו אינם אלא כמגששים באפילה, והמעין בדבריו רואה בבירור שמפחד לומר שמכליאים עופות טמאים, כי הוא יודע שזה לא נכון ואינו רוצה להאבד מיוקרתו שאבד כבר, וכותב רק שיכול להיות שמכליאים, ומסתבר שמכליאים, ומי יודע מה עוד יכליאו בעתיד, אבל לכתוב ברור שמכליאים היום אחרת ממה שהי' מלפני ארבעים וחמישים שנה אינו כותב.

[בדבר טענותיו שרואים בבירור שינויים בין תרגולים המצויים כהיום לתרגולים מן העבר הלא רחוק]

א) העוף לא נראה אחרת, אלא בתחילת יצירת הפטם היו גבוהים ונמוכים שמנים ורזים, ותמיד הי' מיעוט הדומה לצורת הפטם דהיום, וזה כל השוחטים מעידים, אבל השינוי הוא שעשו קו יצור אחיד ע"י סלקציה מיניה וביה, דהיינו שלוקחים את העופות שגדלו הכי מהר, ו/או הכי גדול, ואת השמן והנמוך, ומהם מעמידים דור חדש, עד למצב שכיום העוף גדול תוך 4 שבועות לגודל הנצרך. ואין זה שינוי מראה כלל.

[בדבר טענותיו שיש הודאת בעל דין בספרי חכמי המדע]

ב) יעין נא בקונטרס צפור טהור (אגב שרוצה שישחטו עוף שלישי הנקרא באדר רוק) בפרק ב' שמוכיח בראיות ברורות כמה שאפשר לסמוך על ספריהם המקצועיים של חכמי המדע שיש סתירות רבות בדבריהם, ואיך שהחברה הממשלתית APA קבעו את דבריהם על פי סברות הנראות ולא לפי ידע ברור, באופן שנראה בעליל שאין לסמוך כלל וכלל על דבריהם, עיי"ש ותמצא נחת.

[בדבר טענותיו שיש חשש וחשד שממשיכים בהכלאות]

ג) שוב חוזר על טענותיו שיש חשש וחשד שממשיכים בהכלאות, לפי בירור הגאונים הגדולים ופוסקי דורינו שמפיהם אנו חיים והכשריהם אנו אוכלים, וצווחים ככרוכיא שלהד"מ ואין מכליאים עכשיו אחרת ממה שהי', והם ירדו ובדקו הענין ולהד"מ, ומלבד מה שכתבתי לעיל בראשית דבר.

[בדבר טענותיו שהעופות גדלים בלולים וא"א לעקוב אחריהם]

ד) כמדומה שהרב אב"ד שליט"א אינו בקי בתרגולים ופלא הוא היתכן שאינו מכיר את הפטם שלנו ! שהוא חלשלוש שכל המחלות נתפסים בו, וחשש של דורס בעופות הפטם הוא לא רחוק אלא אינו מציאותי אפי' אם יגדל בחצרות.

[בדבר טענותיו שלא ראה אחד שהפסיק לאכול והגעיל את כליו, וכן שהניחו מקום לדורות אחרונים להתגדר בהם]

ה) לא ראיתי מי שהפסיק לאכול (חוץ מהגרנ"ק ראב"ד רמת אהרן שליט"א וגם לא כהוראה לרבים אלא החמיר לעצמו) ואדרבה כל הגדולים המשיכו לאכול מהעוף הפטם, ויותר הוראתם היתה להמשיך לאכול את הפטם (שאל נא את הר"ר ח' כ', שכן צוה לו רבו), ומה שכתב בענין התולעים [REDACTED] ותשמישי קדושה [REDACTED] ועוד, [REDACTED] ראה מי פסק בהם ומי בלבד או הכשיל את כלל ישראל [REDACTED] שהתיר עכשיו את הברקאל וגבה עדות באופן מזעזע מאחד שזקנה קפצה עליו, ומהשני והשלישי שחזרו בהם, ואמרו שאין זה העוף ששחטו אותו, ואיני רוצה להיכשל בלשון הרע.

[בדבר טענותיו שהגרנ"ק ומהריט"ב אכלו בדיעבד ולא לכתחילה]

ו) ירתע כולי גופיה ותסמרנה שערות ראשינו – הלא למשמע אוזן דאבה נפשינו, שמשמע מדברין דברי הזלזול שנאמרו על מרנן רשכבהג"ם מייסדי הדת התורה החסידות והכשרות מארה"ב, ובודאי שאין כוונתו לזה וצריך לתקן הדבר, ולעצם הענין אם רשכבה"ג הגר"א קוטלר זצ"ל לא דיבר יותר וסמך על זה, למה אתם כן מדברים האם גדול הנכם מהגר"א קוטלר זצ"ל, שנית ח"ו לדבר על גדולי הדור ורשכבה"ג האדמו"ר מהריט"ב זצ"ל שמסתמא סמך, הוא אכל מאכליו בתורת וודאי ולא מדין מסתמא וכידוע שאדמו"ר הקפיד על מאכליו שהביא בשנת השמיטה חלב בארה"ב ועכשיו אומרים עליו שהכשיל את הרבים, של נא נעליך... ואין בודקים מן המזבח ולמעלה.

[בדבר טענותיו שיש שומרי ברקאל טהור ללא הכלאות]

ז) עיין בבקשה ביומנו של ר' שלמה ציפער הי"ו שכותב בפירוש שיש הרבה שמכליאים, ועוד יותר כותב כהקדמה לפי דבריהם של מגדלי הברקאל כל עוף הנראה כברקאל אע"פ שיהי' מצאצאיו של כלב או חתול אם נראה כדמותו וכתאורו יחשב כברקאל, וכן מקטע עיתונות שמלפני כמאה וחמש עשרה שנה כבר מופיע שיש מין ברקאל החדש ומסבירים כוונתם שהכליאו את הברקאל. ובר מן דין האם יש איזה רגלוטור שמוסמך לבדוק האם משהו שלא עומד בתנאים שלא יכנס לתחרות היופי, ברור וידוע שאין, וכדרכם של גויים לא מסתמא אלא וודאי וודאי שבשביל לנצח בתחרות יעשו בהסתר כל מיני הכלאות בעופות יפים למיניהם בכדי להיות המובחר, ובכלל הרי אין נאמנות לגוי אפילו במסיח לפי תומו כהמראה מקום שהבאת בשאלה, ועוד נקודה אחת שר' שלמה ציפער כותב שהגאלד בראקל הוא מין מוכלא משא"כ הזילבר שהוא מקורי, ובהקטלת שיחה בין הרב בידרמן מווינה לבין אחד מהמגדלים של הבראקל אומר לו המגדל שהזילבר הוא מוכלא משא"כ הגולד הוא המקורי, ועכשיו נשאר לנו להחליט למי מהמגדלים להאמין, והתשובה לשניהם לא.

[בדבר טענותיו שלא ראיתם מקורות אחרים, ושלפחות יהי' לנו עוף שהוא 120 שנה ללא ריעותות]

ח) אם לא ראיתם את המקורות כנראה שלא חפשתם אותם יש לי אותם ואשמח להמציאם למע"כ, אבל אתם שמעתם ממי שעבר עליהם והעבירם לפני בעל שבט הלוי זצ"ל, אולי תאמר ממי שמעתם ומי הביאם לפני בעל שב"ה זצ"ל, ומי החזיקם לטהור. ושוב הנכם חוזרים אל הטענה שלפחות יהי' בידינו מין שיש לו כמאה ועשרים שנה בלי ריעותות (שהרי לא צריך ריעותות כי הוא בעצם מין טמא) ודלא כהמינים שבכל יום ממשכות הריעותות להתחדש, שוב צריך לחזור מי הוא זה שאומר שיש ריעותות אין ולו מסמך אחד ממי שכותב ברור שמכליאים דברים חדשים שלא הי', ועל זה כבר כתב הנצי"ב שהיות ואנו אוכלים אותו הוי כמסורת ואין צריך לחשוש לשמועות וספיקות וחצאי דברים.

[בדבר טענותיו שאין להביא ראי' מחכמי הגנטיק' שמצאו בגוף הברקאל זנים אחרים]

ט) איני יודע מי כתב טענה זו, אדרבה מעניין מאוד מי עשה את הבדיקה הזאת, אבל צריך להיות רב ומו"ץ בכדי לפסוק אם אפשר לדמות מילתא למילתא והאם ממה שאין פוסקים כן להלכה לעניני יוחסין וזיהוי האבות

בבנ"א, זה ראי' לגבי עופות, והרי כתבתם בתחלת מכתבכם שאינכם רב ופוסק, ופשוט לכל בר בי רב דחד יומא שא"א להסיר טענה זו במחי יד.

[בדבר טענותיו שיהודי בלגיה לא אכלו את העוף מחמת נדירותו, ואת הביצים כן אכלו]

(י) יש ספר מנהגי (הולנד) אמסטרדם עיי"ש בעמוד י"ז שמביא כל מיני העופות הנמצאים שם מה שחטו ומה לא, ואינו מוזכר שם הברקאל בשום צורה ובשום שם. וזה שיהודים קנו ביצים מן השוק, פשוט מאוד שהם עשו כפי ההלכה המוזכר בשו"ע סי' פ"ו הלכות ביצים שאפשר לקנות מן השוק אם הביצה נראית כד חד, היות ואין ביצי עוף טמא מצוי בינינו, וגם לשיטתכם למאי נפק"מ למה לא אכלו את העוף סוף כל סוף היות ולא אכלו אין עליו מסורת, ואין צורך לכל זה כמו שנתבאר לעיל מספר המנהגים הנ"ל.

[בדבר טענותיו כנ"ל]

י"א) נמנעו כי לא הי' מסורת עליו מסורת כנ"ל באות י' וגם ביציו אף אחד לא קנה בכוונה תחילה אלא קנו מן השוק וכדלעיל.

[בדבר טענותיו שהי' מסורת על הברקאל לפני 120 שנה]

י"ב) מנין שהי' להם מסורות לפני שכמעט נכחד, כבר כתבנו באות י' שהעוף אינו מוזכר במנהגי אמסטרדם הולנד, ומה שכתבתם שהשינויים אינם מספיקים, עי' בשו"ת מהרש"ם חלק ח' סי' קל"ט שכל שינוי קטן מצריך מסורת, וכן בדרכ"ת סי' פ"ב ס"ק כ"ד.

[בדבר טענותיו שהבלאדי גם יש להם רגלים שחורות, או 5 אצבעות וכדו', וכן הבאת ראיות משוחטים ששחטו כל מיני הבלאדי]

י"ג) רוב הבלאדי בעלי רגלים צהובות, ובעלי הרגלים השחורות באמת אסור לשוחטם שזה שינוי מהרגילים והם מעטים מאוד מאוד, ובענין חמש אצבעות כבר נשתברו הרבה קולמסים ודיו נשפך כמים בענין זה, ורובם נטו לאסור עוף כזה וכן נקטו להלכה, וכן בעוף עם נוצות ברגלים שידוע כעוף טמא שאין עליו מסורת, ובאמת מי שידע לא שחט את העופות האלו אע"פ שנקראו בלאדי, וכן מדברין זה רק ראי' שאין בין הברקאל לבלאדי שום קרבה ואין ראי' מבלאדי לברקאל כלל וכלל. ועיין בשו"ת אבני צדק יו"ד סי' כ"ט. ובדרכ"ת סי' פ"ב סק"ח ובס"ק ל"ז. ולמעשה היות ואין שוחטים היום את הבלאדי כלל אז כל בלאדי צריך עיון לכשעצמו, וכמו שכותבים מגדלי הברקאל לנוי שאם לוקחים שחף זכר וברקאל נקיבה יוצא תרנגול הדומה לבלאדי, וממילא כל נושא הבלאדי ערבך ערבא צריך.

ומה שכתבתם משוחטים, עי' שו"ת שואל ומשיב כרך ג' סימן קכ"א שאין להביא ראי' משוחטים, שהם היו שוחטים מכל מה שמביאים להם, (וכן העיד לפני אחד מהשוחטים שבשנים קדמוניות לא בדק כלל אלא שחט מכל מה שהביאו לו, וכמובן שמתחרט על זה שלא עשה טוב, והוא רחום יכפר) וע' בדרכ"ת סימן פ"ב שצריך מסורת מת"ח, ולא משוחטים.

[בדבר טענותיו שכל שוחט שם אל לבו לשים לב לכל הסימנים ומבחין החילוקים במראיהם]

י"ד) אבל מה נעשה שהשוחטים לא שמו אל לבם ושחטו הכל, וכמובא לעיל.

[בדבר טענותיו שבשביל לידע האם חולק את רגליו צריך ענף דק או חבל וכן שלא עלה בידכם להעמידם על מוט]

ט"ו) איני יודע איך למדתם פשט בפיהמ"ש להרמב"ם, הפשוט הוא שבענף דק העוף יהי' חייב לחלוק את רגליו (עם זה דרכו דהיינו שהוא טמא), אבל איפכא מסתברא שאם בענף עב שהוא יכול לעמוד עליו כעומד

על הקרקע ברגלים כמעט ישרות ואעפ"כ הוא חולק את רגליו, א"כ ודאי מוכח שזה טבעו (דהיינו שהוא טמא) לחלוק את רגליו, ומה שבדקתם כמה עופות בביתכם מזה אין ראי' כמו שאמר רב אב"ד דב"ב שלא רצה שיביאו לו עופות לביתו אלא דווקא רצה לרדת ללול, ושם בנקל יצליח להעמיד אותם ולבדקם בדפיקה אחת קטנה כולם יקפצו לך על הגדר ויעמדו עליו בחילוק אצבעות, כמו שראו כל אלו שבקרו בלול שבתעוז, ולא לזמן מועט.

וכן וזה הוא עיקר, שמהרהרים על העופות המטילות שגם חולקות רגליהם, על זה כבר קבלנו עדות מפי כמה רבנים וביותר מפי הגאון הרב מ"מ קארפ שליט"א שאמר על ענין הנ"ל למרן הגרי"ש אלישיב זצ"ל ואמר שזה אינו נקרא חולק, והאמת הוא כן, שהמטילות חולקות רגליהם (רק בתחלה) כמו שהכהנים חולקים בברכתם דהיינו שתי שמאליות ושתי ימינות, משא"כ הברקאל חולק כתוכי וככל העופות הטמאים דהיינו אצבע ימין קיצוני ושמאל קיצוני לאחריו, ושני אצבעות אמצעיות לפניו, שזה צורה הנראית רק בעופות טמאים, ושום עוף כשר אינו עושה כן אפילו לא לשניה אחת וגם לא בתחלה עד שנתפס בחזקה.

[בדבר טענותיו שא"א לסמוך על הגויים שאמרו שהביצים כד כד]

ט"ז) בדבר מה שכתבתם תאוריה שמה שהגויים כותבים כד וכד אין כוונתם לכד וכד ההלכתי וכו' מה נעשה שר' שלמה ציפער הוא יהודי, והוא מעיד שהוא ראה ביצה אחת מתוך שבע שבאחוזים זה הרבה מאוד שהוא כד וכד, [וגם מביא שהגוי אמר שבתחלה הם כד וכד ואח"כ הם משתנים לכד וחד] ומה שכתב כת"ר שלא ראה כד וכד יתכן שהביצים שראה הוא מתרנגול שמוכלא וכמו שר' שמואל הלפרין אמר לאחד שכל מגדל אומר על השני שהוא מכליא ואל תקחו ממנו רק ממני, ולא ראיתי אינו ראי'.

[בדבר טענותיו שאין ריעותא ברגלים שחורות, וא"א להביא ראי' משחרות ביונים ואווזים]

י"ז) עי' באות י"ג. והמשך דבריכם שאי אפשר לדמות אווזים ויונים לתרנגולות, נסתרים מדבריכם באות כ"א שהנכם מדמים עופות לבהמות בענין הקנה, למה שם אפשר לדמות אע"פ שזה רחוק יותר לדמות בהמה לתרנגול, וכאן לדמות עוף לתרנגול שהוא ג"כ סוג ומין של עוף אי אפשר, אתמהה.

[בדבר טענותיו שלא מצאת שינויים בזפק לאחר פתיחתו]

י"ח) בתרנגול שפתח לא מצא שינויים, ובתרנגול שהשו"ב ברקוביץ פתח מצא זפק קטן, והראי' מזה שכל עוף ממיני הברקאל נראה אחרת בחלקיו הפנימיים ויתכן בגלל שהכליאו אותם.

[בדבר טענותיו שלא הבנתם כוונת המערער שכרבלתו שונה]

י"ט) באמת לא הבין כת"ר, הכוונה הוא שתרגולות רגילים הם בעלי 4 חודים משא"כ הברקאל הוא בעל 6 חודים דהיינו 6 שפיצים, שזה הולך למאחוריו באויר בעוד כמה סנטימטרים, שזה עוד שינוי, וכמו שכתבת שזה דומה לדוכיפת.

[בדבר טענותיו שהעופות שלנו קוטמים להם בצעירותם את מקורם, ואם הם גדלים בחצר בצורה טבעית גם מקורם מתעגל כחרטום]

כ) שקר וכזב לא קוטמים להם, הי' פעם שקטמו וזה הי' בגלל מחלה [שאכ"מ להאריך בזה] שגרם להם לדקור אחד את השני, וכן גם אני גידלתי וראיתי עופות כשהם גדילים בדרך טבעית ועם כל זה, אינו מגיע ולו במעט לרמת הכיפוף שיש לברקאל.

[בדבר טענותיו ששינוי הקנה שהוא פחוס ולא עגול וכן צבע הטחול, אינו נחשב שינוי]

כ"א) עי' באות י"ז, אמנם נכון כי שינוי זה לבד אינו מספיק. אבל גם זה וגם צבע הטחול ועוד ועוד, זה כבר כן שינוי המצריך מסורת. ומה שכתבתם שהשינוי מחמת מחלה, דבר פלא שהמחלה לא פגעה בצומת הגידין ונשארו חזקות שבדרך כלל צומת הגידין נפגע הראשון מחמת מחלות – כידוע לכל בר בי רב.

[בדבר טענותיו שעיני הברקאל אינם גדולים בהרבה מהשאר וזה רק עושה רושם כאילו]

כ"ב) הרי סוף כל סוף הוא נראה משונה ופרצופו משונה, ומה לי שבבדיקה עם מיקרוסקופ תמצא שזה רק ב-5 מילימטר הרי זה נראה משונה, ואולי לאחר מחשבה הנכם צודקים בטענתכם ואין זו טענה.

[בדבר טענותיו שנוצות ארוכות אינם שינוי, ולא ראית פוסק שכותב שנוצות שאינן עגולות הוי דורס]

כ"ג) נכון לא ראיתם אבל כמקודם עוד שינוי ועוד שינוי וחזי לאצטרופי.

[בדבר טענותיו שהדרכ"ת התיר עופות שנוצותיו עומדות]

כ"ד) מה שהדרכ"ת התיר עיי"ש שזה הי' שהעופות מחמת חולי נגרם להם זה, ובאמת בבריאותם נוצותיהם אינם זקופות. ולכן התירם, משא"כ בעוף בריא אין להתיר עם נוצותיו עומדות זקופות, ועיי"ש היטב.

[בדבר טענותיו שאיננו רגילים בעופות חצר שגם זנבם מתנשא לאחר שמתבגרים]

כ"ה) רגיל ורגיל אני בעופות חצר ולא דומה ולא כמעט ואינו גדל כלל וכלל כמו הברקאל, שזו הודו והדרו משאר המינים בזנבו המפואר, ושלכן באמת יש תחרות יופי בעופות אלו.

[בדבר טענותיו ששינוי צבעי הנוצות הוא דבר הרגיל]

כ"ו) נכון הדבר, ואף אחד לא טען שבגלל הצבע הוא אינו כשר, וכל הטענה והתשובה נראה כמכוון להרבות את המצב לטובת המערכה כאילו ויש תשובות לכל דבר.

[בדבר טענותיו שלא שמעת הבדל בקולו של הברקאל לקולו של הבלאדי]

כ"ז) מה נענה, לידיעתך במושב תעוז הגישו התושבים תלונה לפינוי העוף ממחוזם היות וקורא בקול גדול מחריש אוזנים, למרות שבמקום זה היה עד לאחרונה לול של עופות אחרים.

[בדבר טענותיו שגם הבלאדי מטפס ועלה לגובה רב כמו הברקאל]

כ"ח) הבלאדי מטפס ועולה וכן קופץ למטה מגובה רב, אבל אין מעופו לגובה רב מן הקרקע ללמעלה כמו הברקאל, וכבר שמענו עדות מהשוחרט הרב אהרן עקשטיין שליט"א בבליגיה, שקנה כמה בראקלס כאלו לחצרו וכל פעם שרוצה לתופסם הם עפים לו כציפורים ממש שאין בתרנגול הבלאדי שהוא מטפס ועולה כלשונכם, וכן אולי מה שראיתם זה ג"כ עוף בלאדי טמא שיש בהם גם טמאים שהרי בלאדי אינו מין תרנגול אלא שם כללי על עופות עירוניים, ויש ביניהם גם טמאים. וכן ראה ראינו בעינינו בלול שבתעוז איך שעפים בלהקה עד לתקרת הלול ללא שום טיפוס, שאין שם על מה לטפס, שזה בגובה של כ-2.5 מטר ולא מחמת רדיפה אלא לאחר מחיאות כפים קלות ומפורסם הסרט ממחזה זה, ולולי שסורג הגג מונעם מלעוף היו עפים בגובה יותר ויותר.

[בדבר טענותיו שכל מעופו של הברקאל כעזר לקפיצותיו]

כ"ט) ע' לעיל אות כ"ח.

[בדבר טענותיו שגם התרנגול שלנו מתנהג כהברקאל בבריחתו מפני אנשים]

ל) התרנגול הרגיל אינו בורח כשתמחא לו כפיים או כשתרעיש באופן אחר, משא"כ הברקאל שישו סרט מפורסם מהלול שרואים בבירור איך שאחד מחא כפיים כארבעה או חמש מחיאות וכל הלול מתרומם לגובה מרוב פחד,

[בדבר טענותיו שיש סתירה שאם זה עוף פחדן אינו יכול להיות עוף קרב]

ל"א) כמובן גם אני כשתעמידני לפני אריה אברח, וכשתעמיד לידי תרנגול, התרנגול יברח ולא אני, וכן אצל הברקאל הוא אכזרי כשהוא פוגש עוף או חתול וכדומה, ורודף אותם, משא"כ כשבן אדם מגיע אליו ומתגרה בו הוא בעיניו כאריה שמתגרה בבן אדם ולכן הוא בורח.

[בדבר טענותיו שגם תרנגול לגהרון נוצותיו ארוכים, ושאין בעיות של שהייה]

ל"ב) שום תרנגול אינו מגיע בדרגתו לאורך הנוצות והשערות שיש לברקאל, והעיד אחד מהשוחטים (החפץ מטעמים מובנים בעילום שם ובאופן אישי אומר לכם את שמו) ששחט באחד משחיטות הברקאל באשדוד שיש הרבה שאלות של שהייה, מלבד שמוטת לאין שיעור שנגרם בעוף זה.

[בדבר טענותיו שצוואר ערום אינו שאלה כלל]

ל"ג) ידוע שיש שני מיני עופות שאין להם שערות או נוצות בצוואר האחד ידוע כבעל מסורת והשני כטמא.

[בדבר טענותיו שאין הכלאות עם מין הקורניש]

ל"ד) זה לא הי' מחשבה, זה מעשה שעשו ועושים ואפשר לנסוע היום למקום גידולם בארץ לראות שהם כבר הפכו ללבנים, וכן אמר הראב"ד די-ם שליט"א שבעלי החברה הודו בפה מלא מעל שולחנו שהרכיבו את הברקאל עם זכר קורניש, וכן המשגיח בלונדון [שגם שם יש להם לול] מטעמם ששאלו אותו מה יש לו להשגיח אמר שהוא משגיח שלא יזווגו מין אחר אלא רק את הקורניש.

ומדוע כבודו תורתו אינו מתייחס לזה שהבשר של הברקאל צבעו כצבע רגליו ולא מצינו בשום עוף טהור שנוצותיו בצבעים שונים, שצבע בשרו נוטה לשחרות או לכל צבע אחר.

ועתה יתרץ המתרץ שגלוי וידוע שאילו בא התרנגול לשוחט וכו', כבר כתבנו לעיל שאין ראי' משוחטים כמובא בשו"ת שואל ומשיב, ואדרבה אפשר דרא שהיום יש רבנים המפקחים ולא כל שוחט פוסק לעצמו מה לשחוט, וכך יש מסורת על העופות ע"י תלמידי חכמים באופן המהודר ביותר, ובזה הניח המקום ברוך הוא לנו דור האחרון מקום להתגדר בו, וברוך שמסר עולמו לשומרים.

כנעל"ד בס"ד וכתבתי במתינות ולא בחפזה, דהרי דוד המלך כבר אמר "ואני אמרתי בחפזי, כל אדם כוזב" והבן.

כל זה נתברר ונתלבן ע"י תלמידי חכמים ורבנים
ואני הקט רק ערכתי אותם לכדי מכתב אחד
מרדכי מאן